

Očetov blagoslov - moško bistvo

Blagoslov služi kot "poslanstvo", kot sprostitelj moči, ki mladega moškega spodbuja, da vstane in prevzame svoje enkratno vlogo ter prispeva svoj delež k dobremu vseh.

Dva možaka, ki sta koordinirala moške skupine, sta drug drugega podpirala kot prijatelja, mentorja in brata. Skupaj sta pila pivo in se pogovarjala o tem kar Bog dela v njunih življenjih. Proti koncu pogovora je Ferdo rekel Jožetu, ki je bil nekoliko mlajši: »Jože, zelo te cenim. Dovolj trenutek, da se te to dotakne.« Po kratkem premoru je nadaljeval: "V tebi je nekaj ozdravljajočega. Globoko zdravilo, ki drugim prinaša prenavo." Jože je bil osupel in je molčal. Dovolil je, da prijateljeve besede napolnijo njegovo srce. Čutil je, da so ga prijateljeve besede napolnile s pogumom, energijo, upanjem in ponižnostjo, da lahko nadaljuje svojo pot moškosti.

Ferdo ga je v resnici blagoslovil. To niso bile le besede spodbude, čeprav so ga močno opogumile. Predstavljam si, da si vsak od nas želi slišati takšne besede. Vsak človek, tudi mi, smo željni blagoslova. Bog je blagoslov določil za pot, po kateri naše moško vprašanje najde odgovor. Drug drugemu lahko rečemo: "Da, ti si možki. Imaš vse, kar je potrebno. To vidim in potrjujem." Ob takšnih besedah se v nas nekaj premakne, sprosti in raste. Vsak fant mora slišati jasne besede blagoslova, da bi postal možki. In vsak možki mora še naprej poslušati blagoslove drugih moških kot gorivo za nadaljnjo pot. Kot očetje in možki si moramo povrniti to starodavno in mogočno umetnost, saj je v njej življenje in moška vsebina, ki ju ni mogoče najti nikjer drugje.

Ves čudež stvarstva izvira iz Besede. Preproste besede, izrečene pred tisočletji, še vedno ustvarjajo vsak nov trenutek letnih časov, neba in potokov. "In Bog je rekel ..." so sprožile vse, kar poznamo, in še veliko več. Bog je izrekel svet in učinek teh izrečenih besed se bo širil, dokler ne bo ponovno spregovoril ob naši popolni in dokončni preobrazbi. **V besedah je velika moč.**

Ženske so dobile čudovit in čudežen privilegij maternice, v kateri se življenje oblikuje in prepleta v intimnih podrobnostih. V svetosti tega prostora je ustvarjen otrok, ki iz materinega telesa prejema nego in hrano, ko raste, se razvija in postaja. Ob rojstvu se daritev njenega telesa otroku nadaljuje z življenjsko močjo njenih prsi. Mati otroku zagotavlja hranilne gradnike, ki prihajajo iz njenega telesa.

V teh intimnih trenutkih, ko drži svojega otroka, ga ziblje, mu poje in ga neguje, se oblikujejo tudi duševni in čustveni vidiki otrokove psihe, ki tlakujejo pot vsem prihodnjim odnosom. Čista telesnost te izmenjave je osupljiv spomin na milostni dar Božje telesne žrtve za vse nas v Kristusu.

Kaj pa oče? Po Božjem načrtu je v srcu vsakega otroka drugačna lakota, ki je mati nikoli ne more izpolniti. Onkraj telesne lakote Bog v srcu vsakega otroka ustvari tudi lakoto po očetju, ki jo lahko potešijo le njegove besede. Tam, kjer mati daje življenje, oče s svojimi besedami daje obliko. Očetom je bila dana moč besede. Z njimi oživljamo ali ubijamo (Pregovori 18,21). Oče pa odseva Božjo izjemnost v svojih besedah blagoslova, ki dajejo življenje. To, kar oče posreduje otroku z besedami, pa je duhovna hrana. Ni boljšega načina, da možki drugemu podari življenje, kot ta, da ga namerno blagoslavlja. Prav tako ni boljšega načina za zdrobitev otrokove duše, kot so besede smrti, zaničevanja, sovraštva ali ignoriranje.

Blagoslov, čeprav je podoben spodbudi, bolj kot spodbuda deluje kot okvir in vizija. Hebrejska beseda za blagoslov je barak in dobesedno pomeni "poklekniti". Blagosloviti druge pomeni spoštljivo poklekniti pred njimi, ko izgovarjamo besede uvida in prerokbe nad njihovim življenjem. Blagoslov zahteva, da poznamo pokrajino njihovih duš in si predstavljamo njihovo prihodnost, ki bo zaradi njihove dejavne udeležbe v njej boljša. Medtem ko spodbuda podpira s tem, da prihaja od spodaj, si blagoslov prizadeva pokriti in sprostiti dobroto od zgoraj. Izoblikuje vizijo in ponudi pot, na katero lahko oseba stopi z vero in upanjem. Spodbuda daje moč, blagoslov pa obliko in prihodnost.

Ko blagoslov izreče človek, ki me pozna, me ima rad in se zavzema za moje dobro, se začnem spreminjati. Blagoslov je resnično mogočen, kadar ima govorec vpogled v notranje delovanje življenja, ki ga želi blagosloviti in ga globoko pozna. Blagosloviti pomeni maziliti ali pokriti, narediti sveto in posebno ali posebej varovano. V blagoslovu je sveta in posvečujoča moč, ne le dobrota. Tisti, ki nas poznajo najgloblje, nas blagoslavlja najgloblje. Blagoslov ni očetova želja za sina, ampak prepoznanje tega, kar Bog želi zanj, da postane in ustvari. Blagoslov pomaga, da drugi odživi svoj enkratni dar za druge. Blagoslov otroku pomaga, da postane človek po Božji želji.

Del blagoslova je tudi dotik (svetopisemski moške polagajo roke na druge: Jezus na neštete, Mojzes Jozueta (5 Mz 34,9), Pavel Timoteja (2 Tim 1,6; Apd 13,3). Možakarji si lahko položimo roko na ramo in klečimo drug poleg drugega. Blagoslov ozdravlja. Z blagoslovom sinu povem: »Imam te za moškega!«

1. Ali ste kdaj doživeli blagoslov s strani drugega moškega? Od koga? Kaj se je zgodilo? Kakšen je bil občutek?
2. Katere besede si želite slišati od drugih moških, zlasti od svojega očeta?
3. Na kakšen način ste opustili upanje, da boste prejeli tak blagoslov? Kje ga iščete?
4. Kaj vam predstavlja izziv, ko razmišljate o tem, da bi te besede povedali svojemu sinu?
5. Kako bi se odzvali starejšemu moškemu, ki bi pokleknil pred vami, vam položil roke ramo in vas intenzivno blagoslavljal ter gledal v oči?
6. Kdo so moški v vašem življenju, ki jih lahko blagoslovite že zdaj?